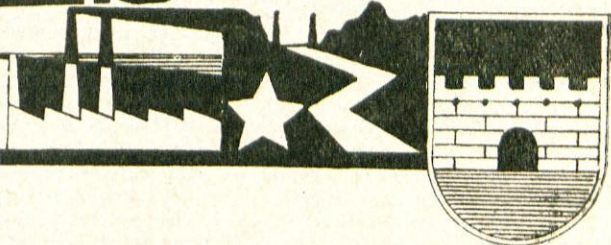

TRŽIŠKI VESTNIK

LETO IV.

Tržič, 1. januarja 1955

Št. 1

Novoletna beseda predsednika LOMO občanom tržiške občine

Vsako povojno leto zaznamujemo velika dejanja, uspehe in prizadevanja. Tudi minulo leto 1954 je dalo močan pečat podobni naše občine, našega gospodarstva, naših družbenih in političnih odnosov. Vsi delovni ljudje naše socialistične države kakor tudi naše občine se lahko s ponosom ozro na velik napredek, ki smo ga napravili

Posebno viden razvoj so ponovno pokazale naše družbene organizacije, v katerih se sleherni član vzgaja, utrjuje in usposablja za vsakodnevne naloge.

Zato lahko tudi s čedalje večjo gotovostjo gledamo v prihodnost, kajti vsako leto prinaša čedalje več pogojev za doseg bogatejšega in lepšega življenja v popolni svobodi in enakopravnosti.

Novo leto 1955 naj bo ponovno leto uresničitve pogumnih zamisli in želja delovnih ljudi. To leto nas čakajo nove naloge, izmed katerih so najvažnejše: krepitev proizvodnih sil naših gospodarskih organizacij in s tem dosledno izvrševanje postavljenih proizvodnih planov, formiranje komune, nove teritorialne enote, katere vloga kot samostojnega organa bo krepitev gospodarske moči občine in ostalih dejavnosti.

Formiranje komune je z ozirom na ekonomski razvoj nujno potrebno in so v tem oziru izvršene potrebne priprave. Teritorij bodoče tržiške komune se v glavnem ne bo spremenil, sprememba pa bo nastala v tem, da bo postala v celoti samostojna gospodarska in kulturna enota. Delavci, zaposleni v to-

varnah, stanujoči zunaj mesta, bodo odločali o sredstvih, ki jih ostvarjajo, in s tem zagotovili sorazmerno enak razvoj okolice z mestom. Ljudski odbor komune bo prevzel še niz kompetenc od Okrajnega ljudskega odbora predvsem s področja zdravstva, gozdarstva, kmetijstva itd. in jih reševal v svoji pristojnosti. Višji organi ljudske oblasti bodo imeli v glavnem značaj nadzornega organa in skrb za razvoj pasivnih komun.

Dosedanji uspehi v naših tovarnah in družbenih organizacijah so priče in jamstvo naše ustvarjalnosti. Le-ti nas lahko navdajajo z optimizmom, da bodo ob sodelovanju vseh občanov uspešni tudi nadaljnji naši napori.

V imenu Ljudskega odbora mestne občine Tržič in v svojem imenu želim vsem občanom novih sadov, sreče in veselja v letu 1955!

Cerar Lovre

Svojim sodelavcem, naročnikom in bralcem želim srečno in uspešno polno novo leto

UREDNIŠTVO IN UPRAVA
»TRŽIŠKEGA VESTNIKA«

to leto glede nadaljnjega razvoja proizvodnih sil, graditve socializma in izpopolnjevanja demokracije. Vsa naša industrija, kovinska, lesno - predelovalna, tekstilna in usnjarska, kakor tudi obrtna in ostale dejavnosti so družbeni plani izvršile, nekatera podjetja pa ga celo visoko presegla. Družbi so poravnane obveznosti v celoti. Težko nalogo je izvršila tudi gradbena industrija, ki je dala s svojim prispevkom Tržičanom novih stanovanj in vrsto potrebnih komunalnih naprav predvsem v vaseh, pa tudi v mestu samem.

Velik korak naprej pri razvoju in izpopolnjevanju demokracije je bil storjen z uvedbo družbenega upravljanja v naših ustanovah. Šole ter ostale prosvetne, zdravstvene in socialne ustanove imajo svoje upravne odbore, v katere so bili voljeni občani. Z novim letom prične poslovati v Tržiču Zdravstveni dom kot nova samostojna usta-

Kaj bo z ljubeljskim predorom?

»Slovenski poročevalec« z dne 25. decembra piše:

Kakor smo zvedeli, je bilo na nedavni avstrijsko - jugoslovanski konferenci na Dunaju, kjer so razen podpisa trgovinske pogodbe dosegli tudi še nekaj drugih pravno - gospodarskih sporazumov med obema državama, postavljeno na dnevni red tudi vprašanje dovršitve Ljubeljskega predora skozi Karavanke.

Kot je znano, so se dela na tem predoru začela že med vojno. Med okupacijo so Nemci uporabili za gradnjo kot delovno silo svoje politične internirance, zlasti Jugoslovane in Francoze. Predor je sedaj že v celoti prebit in bi bila potrebna samo še notranja zaključna dela, kot so predvsem kanalizacija, obokanje, razsvetljava in podobno. In to v dolžini 1550 metrov, od tega 680 metrov na jugoslovanski in 870 metrov na avstrijski strani. Po oceni strokovnjakov bi ta dela stala na naši strani okrog 350 milijonov dinarjev ob zaposlitvi dvesto delavcev za čas enega leta, na avstrijski strani pa od 6 do 9 milijonov šilingov ob zaposlitvi 170 delavcev za čas petih mesecev.

Zaključek del v tem predoru ne bi samo preprečil velike materialne škode, ki bi v primeru, če bi začeli projekt opustili, sicer nastopila, ampak bi razen tega odprli tudi novo, nad vse

važno prometno zvezo ne samo med Koroško in Slovenijo oziroma Avstrijo in Jugoslavijo, marveč med evropskim jugom in severom na sploh. Pomen te nove gospodarske in turistične prometne zveze bi bil toliko večji, ker so sicer vsi planinski prelazi čez Karavanke v zimskem času neprehodni. Zaradi te aktualnosti so o zaključenih delih na tem predoru že z razumevanjem razpravljali na merodajnih najvišjih mestih ene in druge strani, prav tako pa so bili vzpostavljeni tudi stiki med tehničnimi strokovnjaki.

Toliko bolj je zaradi tega presenetilo, da so na avstrijski strani sedaj poizkušali to vprašanje odložiti z dnevnega reda. Jugoslovanski predstavniki so v težnji, da bi prišlo do uresnitve projekta nasprotno med drugim predlagali konkretno formiranje posebne komisije s strani izvršnega sveta Ljudske skupščine Slovenije in koroške deželne vlade. Da bi šli na roko avstrijskim zastopnikom, ki so trdili, da je baje razlog za odlaganje del na začetem predoru v proračunskih težavah, so predlagali, naj bi se dela na jugoslovanski strani začela že takoj z nastopom prihodnjega leta in trajala vse leto do zime — to bi bilo potrebno, ker je tudi na jugoslovanski strani več dela — medtem ko bi dela na avstrijski strani začeli šele prihodnjo zimo. Na ta način bi

bila dela že v okviru naslednjega proračuna, čeprav je verjetno, da ti stroški ob siceršnji veliki aktivnosti avstrijskega gospodarstva ne bi predstavljali tolikšno breme.

Ker pa tudi na ta način n! bilo mogoče doseči soglasja, se smatra, da so za tem nerazumevanjem verjetno drugi raz-

logi, in to kot je videti, pri vodilnih činiteljih samega avstrijskega ministrstva za trgovino in gospodarsko obnovo, čeprav bi bila otvoritev take nove zveze med obema sosednjima narodoma očitno v največjem interesu prav gospodarstva z ene in druge strani Karavank.

Steze so očiščene

Če gremo na Kukovnico po stezi, ki nas vodi od smučarske skakalnice, se steza prične nenadoma zelo strmo vzpenjati proti Veliki Mizici.

Res lep pogled se nam nudi, ko se za kratek čas ustavimo na Vel. Mizici in se ozremo nazaj na Tržič. Toda že hitimo naprej. Za nami je najhujša strmina in pomikamo se po položnem pobočju Kriške gore. Razgled od tu je obširen. Pogled preskakuje z ene vasi na drugo.

Tudi v pozni jeseni je prizor tod lep: vse je zagrnjeno z gostim meglenim morjem, le Smarjetna gora, Šentjošt in Jelovica s svojimi vrhovi pogledujejo kakor osamljeni otoki iznad mogočnega morja.

Planinci pa vedo, da poleg vsega lepega doživiti lahko na svoji poti tudi kaj neprijetnega. Steza, ki o njej govorimo, je bila vse do zdaj močno zaraščena z grmovjem in vejami večjih dreves. Močna rosa, da ne

govorimo o dežju ali snegu, in že si bil moker.

Kar pomenijo za boljšo povezavo mest in vasi dobre ceste, to pomeni za obširne gozdove čim več dobrih steza. Kako so potrebne, nam pove samo primer, ko je potreben prenos ponesrečenca, ali pa primer ognja v gozdu.

Z ozirom na vse to, predvsem pa zaradi skrbnejšega pregleda, je bilo v decembru očiščeneh po Kukovnici okrog 4 km steza. Vsekakor najbolj pomembna je steza, o kateri smo govorili zgoraj, sledita ji še krajša, ki se prične nad skakalnico in drži do Vel. Mizice, ter daljša, ki vodi od Brčovega rovtva preko Kukovnice in se na vrhu združuje s prvo. Ta steza je zelo položna in jo bodo z pridom uporabljali tudi smučarji.

Izvršeno delo je vsestransko važno in tudi za razvoj planinstva veliko pomeni.

Srečno novo leto!

Gostilna „Krvina“ TRŽIČ

Mnogo uspehov v novem letu želi
STRITIŠ FRANJO

drž. tesarski mojster **TRŽIČ**

Srečno novo leto!

Gozdno gospodarstvo - Kranj

z gozdnimi obrazi:

Kranj, Tržič, Škofja Loka in Jezersko

Vsem prebivalcem tržiške občine

želi mnogo uspehov v novem letu

REMONT

v **TRŽIČU**

Vsem svojim odjemalcem in poslovnim prijateljem želi srečno in uspehov polno
novo leto

Skladišča: Kranj, Tržič, Škofja Loka

„Vina“ Kranj

O štipendijah

Naša socialistična skupnost žrtvuje ogromne vsote za izobrazbo in vzgojo mladega rodu. Res, da del stroškov za šolanje nosijo starši, največji del pa vsekakor nosi družba. Gradnja in vzdrževanje šol stane mnogo denarja. LOMO Tržič je v tem letu porabil za prosveto (jasli in socialne podpore dijakom v tem niso vštete) 22 milijonov 547.000 dinarjev, kar znesse na vsakega učenca v naši občini povprečno 15.000 dinarjev. Letos, ko se bodo pričele gradnja osnovne šole pri Sv. Ani in priprave za gradnjo tržiške osnovne šole, pa bodo stroški še veliko večji.

Visoka postavka v prosvetnem proračunu so zneski za dijaške štipendije. Letos so prejeli dijaki samo iz prosvetnega proračuna za preko milijon dinarjev štipendij, poleg tega pa je še Svet za zdravstvo in socialno politiko izplačal skoro 800 tisoč dinarjev dijaških podpor. Število prsilcev pa se stalno veča. V letošnjem letu se je število podpor in štipendij več kot podvojilo.

Tudi tisti starši, ki niso mislili na štipendijo, ko so poslali otroka v šolo, vložijo prošnjo, ko zvedo, da prejemo štipendije vrstniki njihovih otrok, ki so — po njihovem mnenju — še vedno — manj potrebni kot oni.

Vse prošnje so bile dokaj utemeljene, podatki pa često ne povsem točni in oba Sveta sta večino prošelj ugodno rešila. Ker pa ne bo mogoče, da bi se sredstva za štipendije večala v isti meri, kot se dviga število prsilcev, se bo morala znižati ali višina štipendije, ali pa število štipendistov. Kaj bo boljše?

Znižati štipendij tistim, ki so navezani zgolj na štipendije, ne bomo mogli, saj se oskrbovalnine v internatih še vedno dvigajo. Tudi ne moremo trdit, da študentu, posebno če ne študuje doma, zadoščajo samo rodbinske doklade. Študij je drag in starši, ki študirajo svoje otroke, se morajo marsikomu odreči. Res pa tudi je, da so dijaki, ki prejemo štipendije,

često mnogo manj skromni od svojih sovrstnikov, ki štipendij ne dobivajo. In večkrat poslušamo, ko starši na dolgo in široko pripovedujejo, koliko morajo žrtvovati za sina — študenta. Z nobeno besedico pa ne omenjajo, da jih pri tem podpira ljudski odbor s tremi, s štirimi, morda celo petimi tisočaki...

Dogaja se tudi, da prejemo štipendije ali podpore dijaki, ki jih zaradi slabega učenja nikakor ne zaslužijo. Saj imamo primer, ko se je dijak — štipendist letos že tretjič vpisal v prvi letnik — seveda vsakič drugam — izdelal pa ni mikser!

Nekaterim visokošolcem se ne zdi potrebno, da bi prošnji priložili potrdilo o vpisu in o opravljenih izpitih!

O vsem tem že dolgo razmišljajo člani obeh Svetov. Osnovali so posebni komisiji, ki bosta ponovno pregledali in preverili vse prošnje, zbrali še manjkajoče podatke in izvedli revizijo letošnjih štipendij. Pri tem se bodo člani komisij ozirali na socialno stanje, predvsem pa na učne uspehe. Slabih dijakov ne bodo podpirali! Srednješolci morajo izdelovati vsaj z dobrim uspehom, visokošolci pa opravljati izpite v predpisanih rokih. Razen tega se bodo morali obvezati, da bodo po končanem šolanju službovali prvenstveno na območju domače občine.

Da bo revizija pravočasno izvedena, pozivamo vse študente, ki prejemo štipendije, da takoj predložijo, če jih še niso, uradna potrdila o prejemkih vseh družinskih članov, ki živijo v skupnem gospodinjstvu. V januarju naj vsi srednješolci predložijo overovljene prepise polletnih spričeval, vsi akademiki pa takoj po vpisu v letni semester potrdila o vpisu. Sicer ne moremo jamčiti za redno prejetje štipendij. Vse občane pa prosimo, da na zborih volivcev spregovore tudi o štipendijah in nam z nasveti pomagajo, da bomo prošnje lahko pravilno in pravično reševali.

KINO

Zabavno gledališče DPD »Svoboda« v Tržiču

priredi v soboto, 1. jan. 1955 ob 20. uri v dvorani kina

**NOVOLETNI
VESELI VEČER**

s sodelovanjem trgoveškega podjetja »Preskrba« v Tržiču.

Režija: Batista Milan. Scenarij: Cadež Janko. Sodelujejo: Končina Edi, Ahačič Jože, Podgoršek Anton, Mežek Mato, Ahačič Marija, Kališnik Mira, študentski zabavni orkester.

Trgovsko podjetje »Preskrba« je za obiskovalce pripravilo bogata darila.

Vstopnina 60, 50 in 40 din

Vsem obiskovalcem filmskih predstav in vsemu tržiškemu delovnemu ljudstvu želi srečno in uspehov polno novo leto

UPRAVA KINA V TRŽIČU

Vzgojni problemi

Starejši in mlajši

— Mama, mamica, moja žoga! Ze spet mi nagaja!

Otroka se spet vlečeta za igrače. Mlajši otrok hoče vse, kar starejši (deklica ali fantek) prime v roko: lutko, žogo, kocke, da, celo svinčnik. Drobne ročice besno udarjajo, kamor zadenejo. Solze, krik in cepetanje.

Otroci so se igrali. Med nje je pricapljala tudi dveletna punčka. Tudi ona bi se rada igrala. Toda, večji je ne marajo, ker je premajhna, ker jim igra samo kvari. Zato jo pode. Punčka jim pa sama jemlje igrače, jih vleče za sabo. Razume se, spet nov krik in pritožbe.

Mnoge matere morajo potem biti razsodnice v teh vsakodnevnih sporih. V družinah sta pogosto po dva otroka. Prvi ima že pet, šest let, a drugi morda ni ti dve. Seveda je duševna razlika med njima že zelo velika. Mati se potem pritožuje, da se njena otroka stalno pretepata in prepirata, da sta se tega naučila od drugih itd. In vendar nastajajo ti spori iz povsem drugih vzrokov, a otroka sama sta pri tem najmanj kriva.

Ko je v družino prišel drugi otroček, ga starejši bratec ali sestra sprva smatra le za živo igračko. Zelo ga zanima, zato se rad z njim igra. Otroček se samo joče, smeje in spi. Zelo prijetno je, če ga opazuješ, ko ga mama koplje, lahko mu držiš stekleničko, se ga celo včasih dotakneš ali ga pobožaš.

Toda čimdalje otroček raste, tembolj nebuje biti samo igračka. Zdaj se že skuša igrati celo sam. Ze ima svojo voljo. Tu pride med otrokoma že do sporov. Mama je obupana. Tako lepo sta harmonirala, zdaj pa naenkrat nič več. Igre mlajšega se še ne pričenjajo, starejši jih je pa že zdavnaj pozabil. Seveda zanj niso več zanimive, so otročje in neumne. Tu je vzrok sporov med otrokoma.

Tega problema naj starši nikar ne zanemarjajo. Otroka se ne smeta prepirati ali pretepata! Mnogokrat je mati utrujena, ima polno skrbi. Zato ni razpoložena, da bi poslušala otroške

pritožbe. Razjezi se in oba ozmerja, a starejšega še pretepe. S tem še bolj ovira njuno slobo in igro, obenem je pa še krivična. Mlajši otroci se tako nauče tožarenja, zahtevanja, krikanja in joka. Čeprav še nima niti dveh let, vendar je tak majhen človeček že prebrisan. Hitro spozna svojo korist, saj vedno doseže vse, kar hoče. Starejši je pa užaljen in globoko čuti, da mu je mama storila krivico. Kmalu pride do sklepa, da ga mama ne mara in ljubi samo mlajšega. V njegovem srcu se vzbudita dve grdi čustvi: nezaupanje do mame in mrznja do mlajšega bratca.

Včasih mama starejšemu reče: »Pusti ga, naj vzame tvojo igračko! Ti si starejši, zato moraš biti bolj pameten. Ti si že velik, bratec je pa še majhen.«

Toda s tem imati vzbujati v starejšem otroku le občutek manjvrednosti in ljubosumnost na mlajšega. Naravno je, da se spori med otrokoma nadaljujejo in se otroka »ne moreta trpeti«.

Silno je važno, da starši pravilno ravna pri takih nesporazumih. Kakor ne smemo otrok pretepata, tako ju tudi ne smemo puščati, da bi sama »reševala« svoje spore. Če otroka prosita posredovanja, jima moramo pomagati. Samo z dobroto in prijaznostjo, s prijaznim pogovarjanjem bo mati dosegla, da se bosta otroka spet imela rada. Otroci so zelo občutljivi in jih krivica zelo boli. Ljubezni med otrokoma mora z njima rasti. S svojim nepravilnim ravnanjem pa lahko dosežemo nasprotno. Le malo truda bo treba, pa se bratca ne bosta stepla. To je vsekakor lažje, kot pa pozneje ju miriti.

Ko izbiramo otrokoma igrače, poiščimo take, ki bodo oba zanimali. Tudi ne smemo otrokoma reči: »To je samo tvoje, a to njegovo«. Ne, obe igrački naj bosta skupni, potem tudi sporov ne bo zaradi njih. Starši naj svojem mlajšemu otročku poiščejo tovariša njegovih let, starejši si ga bo sam našel. Toda igrajo naj se pred vašimi očmi.

Gibanje prebivalstva

od 12. dec. do 29. dec. 1954

Rojeni: Cesen Jera iz Križev 25 je dne 11. decembra 1954 rodila deklico. Tomc Franciška iz Križev 25 je dne 12. decembra 1954 rodila deklico. Mali Marija z Zgornjega Vetrnega 4 je dne 15. decembra 1954 rodila dečka. Kokalj Ivana iz Puterhova je dne 15. decembra 1954 rodila deklico. Bohinc Stefaniya iz Tržiča je dne 16. decembra 1954 rodila dečka. Knišic Marija iz Tržiča je dne 22. decembra 1954 rodila deklico. Japelj Ivana iz Tržiča je dne 27. decembra 1954 rodila dečka. Lukar Radica iz Ljubljane je v Tržiču dne 27. decembra 1954 rodila dečka.

Umrli: Svegelj Jera, gospodinja iz Tržiča, stara 77 let. Carman Herman, upokojenec od Sv. Ané, star 60 let. Brodar

Terezija, užitkarica z Bistrice pri Tržiču, stara 87 let. Lovrenčič Franciška, upokojenka iz Križev, stara 73 let. Fenc Ivana, upokojenka iz Tržiča, stara 72 let. Zupan Doroteja, otrok iz Loma pod Storžičem št. 20, star 8 mesecev.

Poročeni: Arh Dragutin, drž. uslužbenec iz Tržiča in Kosmač Bruna, tovarniška delavka iz Tržiča. Markič Milan, steklar iz Tržiča in Rejc Franciška, tovarniška delavka iz Tržiča. Zadravnik Vincencij, elektroinstalater iz Tržiča in Kališnik Stefaniya, tovarniška delavka iz Tržiča. Trnovec Cvjetin, tovarniški delavec od Sv. Neže in Košir roj. Dežman Ana, trgovska poslovodkinja od Sv. Neže. Cestifamo!

PROSINEC

Polnoč... in sva čez prag
v novo dvorano vstopila,
s čašo v roki sva pozabila
preteklosti mrak.

Nov koledar
se pred nama odpira,
čas teče ko sanje v skrivnosti večera.
Kaj nama to mar!

Življenje je krik,
ki dnevi mu niso mejniki,
opojne noči ne sodniki
in smrt tolažnik!

SUSEC

Pripravljen je plug,
zemlja čaka kot mlada nevesta,
vsa nežna in zvesta, polna
upov in muk.

Prišel je čas!
Marelica v cvetju se je zasmejala,
se soncu in prvim čebelam vdala
na skriven ukaz.

Prebuja se svet!
Voda narasla med vrbami grebe,
tu prebujen v mladosti za tebe
utrgal sem cvet.

VELIKI TRAVEN

Cvet je rdeč,
se v čudežni sad že ponuja,
kmet še poslednje zaspance prebuja
s semeni iz vreč.

Umirjen je vir,
utrjeni že so pomladni tokovi,
ob stezi šepetajo cvetni trakovi
v nemi vsemir.

Polno je gnezd.
Zaljubljeni ptiči gradijo ležišče,
še midva poiščiva si pristanišče
nemirnih zvezd.

MALI TRAVEN

Gozd ni več gluh,
v zelenju in cvetju se je našopiril,
v vetru, ki nikdar se ne bi umiril,
zli potepuh.

Cvetje je prt,
za plod se čebelam bresramno vdaja.
Za plod? Če ne, naj v radosti le raja!
Prehitra je smrt.

V toplo pomlad
zgubila sva se preko gozdov duhtečih,
zgubila sva se preko želj hrepenečih
in prvih naslad!

SVEČAN

Vesel karneval
po cestah, gostilnah se mota
kot neharmonična, utrgana nota
v našemljani bal.

To poln je panj,
v njegove ne drezajva besne sršene,
ne trgajva z lic jim lažne koprene,
ne motiva sanj!

Zakrijva obraz
v krinke norosti in glume!
Morda pa resnico spoznaš na te strune:
kdo ti si, kdo jaz.

ROŽNIK

Poin je klas.
V zarje rdeče se zlato svetlika,
se sklanja pobožno v molitvi malika,
moli za nas.

Nova iz streh
opeka žari v krvave večere,
plahuta duša v skrivnostne nemire,
v razkošje in greh.

Dišave iz njiv
objele so nama voljna telesa,
v srcu odprle bogastev nebasa,
skriti poziv.

MALI SRPAN

Jasen obzor.
Sonce v nič je razbilo oblakov peruti,
vsi upi nemirni zdaj morejo vzpluti
više navzgor.

Živa je vas.
Iz polja že v hrame se zliva,
iz srca radost še igriva
topi se v obraz.

Narava poljub
prisesala je zemlji na grudi,
midva z razkošnimi udi
hođiva vkup.

KIMAVEC

Dozorel je plod.
Kozolci šibijo se bogatije,
poslednje skrbi so še krog domačije,
poln je svod.

Vse daljša je noč!
Življenje v nas je vse bolj dozorelo,
v misli se spaja, kar je v krvi zorelo,
v vse manjši obroč.

Jasen je duh,
končana je pot semen od pomladi,
ljubezni sedaj po stari navadi
reževa kruh...

LISTOPAD

List je segnil,
narava vso si lepoto je slekla.
I naju teži že razkošja obleka
z duhtečih njiv.

Včeraj še cvet
sva v vazo na mizi vsadila,
danes je tam le še trava vsa gnila,
na oknih je led.

Pripravi se, smrt!
Midva sva spokojna, vsa neboljena,
pripravi, kjer je bila trava zelena,
zasneženi prt.

VELIKI SRPAN

Senčnati gaj
potna, razkošna telesa ohlaja,
miren počitek po delu opaja
misli sijaj.

S polnih se vej
poslednje še piškavo sadje usipa,
na dvoru pa vabi okradena lipa
v narodni rej.

Vse je ko kip,
polno, razkošno in sveto,
vse, kar je bilo v mislih spočeto,
doraste vsak hip.

GRUDEN

Pritisnil je mraz,
narava se vsa je v nič potajila,
duša, srce sta se davno utopila
v najin obraz.

V peči gori,
toplota poslednja v pepel se spreminja,
poredno na stare čase spominja,
na dni in noči.

Vse je zdaj preč,
s spomini si trudno srce ogrejšva,
še enkrat se najini ljubezni zasmejva
in nikdar ne več.

MILAN BATISTA

Dvanajst mesecev

VINOTOK

Poln je grozd,
v njem so utajeni skriti sokovi,
v njem se budijo vsi mrtvi bogovi
kot čudežni most.

Kar vse je v krvi
življenje razkošja utopilo,
sedaj še s poslednjo se silo
upijani te dni.

In moram zapeti
morda s poslednjo že noto,
zamenjati drobiž za bankovca vsoto
kot tvoj poet.

BISTRICA PRED 200 LETI

V Tržiškem vestniku (TV III. 1954, štev. 12 in 13) sem objavil potopisno črtico »Iz Tržiča do Leše«. Med drugim sem tudi omenjal (v štev. 13 od 1. jul. na str. 5) vas Bistrico, da je stara slovenska naselbina.

Bistrica je zares stara. O tem priča ohranjena listina (nastala med l. 1050 in 1063), ki Bistrico izrecno omenja. Takratni mejni grof kranjski Udalrik je namreč prepustil briksenski cerkvi (škofija Briksen na Spodnjem Tirolskem) vas Bistrico (Fuistriza villa) z mlino in drugimi pritliklinami. Listina je bila sestavljena v Kovorju (actum Cöure) in tam tudi s pričami potrjena.

Sedaj torej mineva ravno 900 let, ko se ime naše vasi prvič krat omenja.

Dandanes vsako leto prinaša toliko novega, da sproti pozabljamo, kaj se je dogodilo. V prejšnjih časih razvoj ni šel tako naglo. Vendar bi mi strmeli, če bi se na primer dvignilo iz objema zemlje 18 nekdanjih po 50 let starih Bistričanov, se postavilo pred nas in nam govorilo o razmerah, življenju in dogajanjih njihove dobe.

No, ni se bati, da bi se kdo vrnil, ki ga že krije črna zemlja. Vendar ni vse leglo z njimi v grob. Nekaj le vemo o teh Bistričanih, pa naj počivajo v Križah, kamor je Bistrica cerkveno spadala skozi dolgo vrsto stoletij, ali pa leže na tržiškem pokopališču, ozir. kdove kje po svetu.

Zivljenje nekdanjih Bistričanov je bilo trdo, gotovo trše od današnjega. Tudi razmere so bile manj povoljne od sedanjih. Boriti so se morali z zemljo, da jim je dajala vsakdanji kruh. Čuvati so morali svoje pravice napram zemljiški gospodi, da jim graščinski oskrbnik, ni posegel pregledoboko v kaščo ali preveč pretaknil hleva. Oprezni so morali biti pred cesarsko gospoko, ki je držala s plemstvom in graščaki, sicer so se kaj lahko znašli v ječi. Poleg teh dveh je pa še bila cerkvena gospoka, ki je tudi terjala svoje.

Ne mislim posegati nazaj v prve početke Bistrice in podajati celotne zgodovine Bistričanov. Opisati hočem samo čas pred 200 leti. V najizdatnejšo pomoč mi je bila pri tem »zemljiška knjiga« ali urbar nekdanjega tržiškega gospostva, kateremu je bila tedaj Bistrica podrejena.

VAS

Današnja Bistrica je zelo velika, šteje nad 100 števil in se razleza od Blajšnice za Sv. Jurijem do Fikovega jarka vrh Koternice. Mnogo sveta je sedaj zazidanega, kjer so se prej razprostirali travniki in polja ter vrtovi.

V prejšnjih časih pa je bila Bistrica majhna vas. Pred 200 leti je števila jedva 18 gospodarjev. Namenoma nisem rabil izraza »hišnih števil«, ampak sem se poslužil izraza »gospodarjev«. Takrat namreč hišnih števil še niso rabili in jih niso poznali. V naših krajih so jih uvedli šele okrog l. 1785. Hiše so ločili drugo od druge po imenu gospodarjev in po zaporedni številki, pod katero je bila njemu pripadajoče pose-

stvo vpisane v zemljiški knjigi dotičnega gospostva.

Stara Bistrica se je razprostirala na ozkem prostoru ob potoku Graben in ob cesti iz Tržiča v Podnart. Najbolj visoko je sedela Pristavnikova domačija, ki je uživala blaženi mir in se veselila ranega sonca. Najspodnejša hiša pa je bila Zalesnikova, stoječa ob cesti proti Kovorju, in je prestregla ves ropot živahnega prometa, ki se je vršil mimo nje. Najbolj proti Tržiču je bila pomaknjena Učešćova hiša, ki je že v tisti dobi veljala za najbogatejšo posestvo v Bistrici. Proti zapadu je zadnji stal dom Tomažev na malo vzvišenem prostoru.

Vas je napajal Graben. V suhih poletjih so črpali vodo iz večjega potoka Blajšnice. Globoko v dolini pod vasjo ob robu bistriškega polja je brzela in se bistro poganjala reka Bistrica, ki je vasi dala ime. Če bi bil Tržič prej nastal kakor Bistrica, bi bil verjetno on nosil to ime.

Edina cesta, ki je vodila skozi Bistrico, je držala iz Tržiča v Kovor in dalje proti Podnartu. Ceste proti Lešam in Begunjam, kakršna je danes, tedaj še ni bilo. Zgrajena je bila šele okrog l. 1830, ko je bil Tržič za nekaj časa sodno in upravno priključen Radovljici. V tej smeri je vodila samo kolovozna pot v »gmajno« in planino.

VASČANI

Po »zapisniku duš« iz l. 1754. je Bistrica štela 19 zemljakov (gruntarjev), 8 kajzarjev in 4 gostače. K zemljakom so se prištevili: Cesen, Mokorel, Anžiček, Mavc, Tomažek, Tomelj, Košir, Ritana, Stefan in Lukežek (Kragl; Zgodovinski drobci, str. 35). Kajzarjev in gostačev omenjeni vir ne naveda.

Tudi urbar ali »zemljiška knjiga« gospostva Tržič (Herschafft Neuhaus und Allgutenberg zu Neumarkt) vsebuje spisek Bistričanov. Zemljiška knjiga je bila sestavljena l. 1749. in je torej nekaj let starejša od omenjenega zapisnika duš. Ker ne naveda gostačev in tistih, ki od tržiške zemljiške gosposke niso bili zavisni, je seveda med obojema spiskoma majhna razlika. V zemljiški knjigi je zabeleženih 15 zaporednih števil in ne 18. To pomeni, da je pred 200 leti bilo v Bistrici 15 gospodarjev, ki so bili napram tržiškemu gospostvu kot zemljiški gospodki podrejeni in zavezani k takozvanim kmečkim služnostim (to je k tlaki in raznim dajatvam v denarju in naravi). Od zabeleženih 15 gospodarjev odpade 11 števil na zemljake, 2 številki na polzemljake in prav toliko na kajzarje.

Da bomo poznali stare Bistričane, naj priobčim njihova imena s podatki, kakor jih naveda zemljiška knjiga. Domača ali hišna (vulgo) imena sem pripisal sam. Kolikor nisem mogel s popolno sigurnostjo ugotoviti, jih podajam v oklepaju.

1. Lukas Makaru (Mokorel), brez poklica, kmet, Učešć.
2. Primož Mokoru (Mokorel), brez poklica, kmet, (Štefanc).
3. Urban Kashier (Košir), polkmet, Pristavnik.
4. Martin Thomele (Tomele),

trgov. z volno, polkmet, Martink.

5. Jerni Kaschier (Košir), voznik, kmet, Košir.

6. Juri Slappar (Slapar), voznik, kmet, Zalesnik.

7. Lukas Makaru (Mokorel), voznik, kmet, Mokoru.

8. Peter Tschessen (Cesen), tkalec, kmet, Cesen.

9. Matija Mautz (Mavc), brez poklica, kmet, Mavc.

10. Juri Tomelle (Tomele), tkalec, Tomelj.

11. Urša Kasperinin (Gašperin), vdova, kmet, (Anžiček).

12. Lovrenc Makaru (Mokorel), voznik, kmet, (Tomažek).

13. Blaže Mackarl (Mokorel), voznik, kmet, (Ritana).

14. Gregor Benetek (Benedik), tkalec, kajzar 1/3 kmet, Benetek (danes Mršlinar).

15. Juri Falko (Falko), tkalec, kajzar 1/3 kmet, Folk.

Oglejmo si malo поблиže gornji seznam. Je zelo zanimiv in poučen v več ozirih.

Ze takoj osebna imena vzbujajo našo pozornost. Saj so pristna kmečka imena, kakršna danes po kmetih že postajajo redka. Če jih razvrstimo po kolodarju, najdemo 7 pomladanskih (Blaž, Matija, Gregor, Jurij 3 krat, Urban), 4 poletne (Primož, Peter, Lovrenc, Jernej) in 4 jesenske (Luka 2 krat, Urša, Martin). Če sklepamo po imenih, je takratnih Bistričanov bilo največ rojenih spomladi. Zato je zrasel zdrav in krepak rod, ki se je v nekaterih družinah ohranil skozi več generacij prav do današnjih dni (n. pr. Mokoreli, Koširji, Slaparji).

Kar zadeva priimke kaže sedanja Bistrica pravo babilonsko mešanico. Pogled na priimke v gornjem seznamu pa razodeva neko enotnost in povezanost vaškega prebivalstva, nadalje pristnost slovenskega rodu, ki jo je pačila edinole nevesča roka zapisovalca imen, in ne nazadnje pravo sorodnost s prebivalstvom sosednjih vasi, kjer naletimo na podobne priimke.

Nekatera osebna imena in priimki skrivajo v sebi veliko vrednost, zgodovinsko in narodopisno, ker so dala osnovo za domača ali hišna (vulgo) imena.

Tako je Luka pod zap. štev. 1 početnik hiš. imena »pri Učešću« (Lukežek, Vučešć). Martin pod zap. št. 4 je dal hiši ime »pri Martinku« (Martinek, Martink), od Jern. Koširja pod št. 5 izvira hišno ime »pri Koširju«, Mokorel pod štev. 7 je zapustil ime »pri Mokorev« (Mokoru), po Petru Česnu pod št. 8 se še danes pravi hiši »pri Česnu«, — Mavc pod št. 9, še danes živi v hišnem imenu »pri Mavcu«, z Jurijem Tomelle pod št. 10 je zvezano ime »pri Tomeljnu«. Po Gr. Benetku pod št. 14 so hiši rekli »pri Benetku«. Sele z otvoritvijo gostilne pod novimi gospodarji Aljančiči se je uvelo novo ime Mršlinar (iz nem.

Marschlinie), ker stoji hiša na križišču cest in je pred njo stal kažipot za Podnart in Bled.

Lahko pa je, da je katero od navedenih hišnih imen še starejše. Bistrica je lep primer za trditev kmečkih izrazov. To ne velja samo za hišna (vulgo) imena, ampak tudi za ledinska in še kaj.

Zelo važna se mi zdi beležka o poklicih nekdanjih Bistričanov. Kakor je iz seznama razvidno, so samo trije gospodarji označeni brez profesije (brez poklica), to se pravi, da so se ukvarjali izključno s kmetijstvom. Pri dveh tudi te pripombe manjka in moramo sklepati, da jima je tudi bilo kmečko delo glavno zanimanje. 5 Bistričanov je označenih kot vozniki, 4 kot tkalci, eden pa se je ukvarjal s prodajo volne.

Pred 200 leti še ni bilo ne železnice in ne avtomobilov. Zato je tedaj zelo bilo razvito potovstvo. Skoro vsak kraj je imel svojega pota ali svojo potovko. Ljudje so hodili peš, so jездili ali se vozili. Blago so prevažali tovorniki in vozniki. Če je cesta držala čez klance in strmine, so vozniki navadno bivali priprego ob bližnjih kmetov. Tudi Bistričanom je v prejšnjih stoletjih prevoznistvo nudilo precej zaslužka. Hodili so v Celovec, Kranj, Ljubljano, v Podnart, Bohinj in še kam dalje. Kot vozniki so označeni sami kmetje. To je razumljivo, ker le oni so lahko vzdrževali konja. Nekateri kmetje so jih imeli še po več, tako je Učešć po zapisu v zemljiški knjigi tedaj imel kar 9 konj.

Povsem razumljivo je, da je bila v prejšnjih stoletjih med kmečkim prebivalstvom močno razširjena preja in tkanje. Tovarn tedaj ni bilo, obrtniški izdelki so pa bili dragi. Zato so ljudje največ potrebnih stvari sami izdelali doma. Tako so predli volno in malo je bilo hiš, kjer ne bi bili poznali krtač in kolovrata. Za tkalce so pa terice pripravile prejo iz lanu in konoplje. V tistih časih je po vsem Gorenjskem lan bil bolj v kreditu kakor danes pšenica. Povsod so ga gojili. V vsaki vasi je bilo po nekaj tkalcev, ki so izdelovali platno. Tudi Bistrica je imela štiri pred 200 leti. Ljudje so tedaj nosili platneno obleko in vse perilo (osebno, posteljno in hišno) je bilo iz platna, in sicer pri bogatih iz fino izdelanega, pri revnejših iz hodnega (ali grobega). Za trpežnost (pri slamnjačah, žitnih vrečah, poljskih rjunah) so pa uporabljali t. zv. cvilho (to je platno v dve niti spredeno).

Iz doslej povedanega se vidi, da so stari Bistričani bili marljivi, podjetni in skrbni gospodarji, ki se niso bali truda ne doma ne na daljni poti, da so sebi in svoji družini ustvarili kolikor toliko znosno življenje.

(Nadaljevanje sledi.)

„KOTEKS“

odkupi po svojih zbiralnicah in Kmetijskih zadrugah svinjske kože po din 200.— za kg za nepoškodovano domačo kožo. Kmetovalci, klavnice, odrite vse prašiče in oddajte kožo najbližji zbiralnici »KOTEKSA«, ki vam plača najvišjo dnevno ceno.

TELESNA VZGOJA IN ŠPORT

Strelci so polagali obračun

Naša strelska družina je sklicala v soboto, dne 11. decembra svoj redni letni občni zbor. V lepo okrašeni dvorani hotela »Pošta« se je zbralo veliko številno strelcev ter gostov in ljubiteljev strelstva. Občnemu zboru je prisostvoval tudi predsednik LOMO tov. Lovro Cerar, predsednika Strelske zveze Slovenije pa je zastopal član IO SZS tov. Milan Kranj.

O delu strelske družine v preteklem letu so poročali predsednik, sekretar, tehnični sekretar in blagajničarka družine. Zatem pa se je razvila krajsa, vendar plodna diskusija, predvsem o bodočem delu, saj članstvo ni imelo posebnih pripomb ali kritike k dosedanjemu delu upravnega odbora, ki je bilo tako uspešno in plodno.

Tržiški strelci so vso skrb v preteklem letu v glavnem posvetili dvigu kvalitete strelstva, kljub temu pa niso zanemarjali organizacijskega dela. Uspehi, ki so jih dosegli na 17 tekmovanjih, so dokaz, da je strelstvo v Trzinu prav gotovo dobro napredovalo. Doma so organizirali naši strelci 9 tekmovanj, na tujih strelščih pa so se udeležili 8 tekmovanj, poleg tega pa so doma organizirali še 5 tekmovanj za domača društva in sindikal. podružnice ter organizacije. To leto so dokaj obogatili svojo zbirko trofejev, saj so osvojili 2 pokala v trajno last in 2 prehodna pokala za 1 leto, poleg tega pa še 14 medalij na republiškem prvenstvu ter 5 naslovov mojstra strelca. To je prvič v strelski zgodovini Tržiča, da je naslov mojstra strelca dodeljen našim strelcem.

Neodpušljiva napaka tržiških strelcev pa je bila v tem letu ta, da so popolnoma pozabili na pionirje, na bodoče naše strelce. Res je, da je delo s pionirji dokaj težje kot druga dela, kljub temu pa pričakujemo, da bodo naši strelci to svojo napako radi in dobro popravili v bodoče. Ker nekatere šole že imajo zračno orožje, se je treba le lotiti organizacijskega dela s pomočjo učiteljstva, ki pomoči prav gotovo ne bo odklonilo. Vz gledno in pohvale vredno je dario predsednika Planinskega društva tovariša Karla Globočnika, ki je na občnem zboru podaril pionirjem - strelcem na gimnaziji zračno puško v trajno last.

V diskusiji pa so strelci predvsem razpravljali o dopolnitvi tekmovalnega orožja, glede katerega je zastopnik SZS zagotovil, da se bo v prihodnjem letu izboljšalo, ter o sodelovanju vseh ostalih društev in organizacij, predvsem Združenja rezervnih oficirjev.

Nadalje je občni zbor soglasno sklenil, da bodo v bodoče občni zbori vsaki dve leti, ker je eno leto v našem športu zelo kratka doba.

Na občnem zboru so strelci razpravljali tudi o takozvanem komunskem strelskem odboru, ki naj bi z oblastveno organizacijo komun pričel poslovati za tržiško komun, vendar do sklepa vsled neudeležbe vabljenih zastopnikov SD iz Podlublja in Puterhofa ni prišlo.

Po končani diskusiji so strelci izvolili novi 11-članski upravni odbor in 3-članski nadzorni odbor, kakor tudi 16 delegatov za okrožno skupščino ter 8 delegatov za republiško skupščino, ki bo v mesecu januarju. Nato pa je bil občni zbor po zaključni besedi novoizvoljenega predsednika končan, razprava o delu in problemih pa se

Zadnji uspeh tržiških strelcev v letu 1954

Zaključna, pa tudi ena največjih prireditev slovenskih strelcev je tekmovanje za »Perov pokal«, ki se v spomin na strelskega rekorderja in borca NOB Franja Pera ter v počastitev Dneva JLA prireja vsako leto v Ljubljani.

Tekmovanje je bolj vojaškega značaja, saj morajo strelci, ki lahko samo ekipno nastopajo in so oboroženi s puškami, preteči dokaj naporno in 400 m dolgo progo do strelšča, izstreliti po 3 strele na silhueto vojaka ter nato nadaljevati tek po daljši progi, ki se terensko in dolžinsko razlikuje od prvega dela, na cilj. Pri ocenjevanju se upoštevajo tako čas kakor tudi zadetki oziroma krogi pri streljanju.

Tržiški strelci so se tega tekmovanja letos že četrto udeležili. Rezultati in dosežena mesta na vseh zadnjih tekmovanjih kažejo, da so naši tekmovalci resni nasprotniki vseh nastopajočih ekip, saj so že v letu 1952 in 1953 osvojili med hudo konkurenco kar II. in III. mesto, lansko leto pa tudi IV. mesto, le prvo mesto se je doslej še vedno izmaknulo.

Tudi letos so se tekmovalci dobro pripravili na to tekmovanje. Skoraj mesec dni so vztrajno vadili in je za kvaliteto priprave tekmovalcev skrbel tehnični sekretar družine tov. Janez Perko. Silhuete, na katere so streljali pri vajah, pa pričajo o dobri izurjenosti, saj je vsaka prav okrog »centra« najbolj preluknjana.

Za borbo z vsemi ostalimi ekipami na tem tekmovanju, se je pripravilo pet ekip. V nedeljo, dne 19. decembra so odšli na tekmovanje v Ljubljano. Megla in blato sta še poslabšala tekmovalne pogoje, vendar so tržiški tekmovalci nestrpno čakali pričetka tekmovanja.

Po kratki svečanosti na letnem telovadišču v Tivoliju, kjer je bila zbrana množica ljudi, so se pripravile za start prve ekipe. 111 ekip oziroma 333 tekmovalcev (ekipe so šteje po 3 člane), je bilo pripravljenih, da se pomerijo med seboj za zmagovalca. Oster strel, s katerim je dal starter znak za začetek tekmovanja, je pognal prve tekmovalce na progo. Po 5 ekip je startalo v skupini ter se je tako po 15 tekmovalcev borilo za vodstvo v posamezni skupini. Kratke minute in že so prvi, vsi zasopli tekmovalci pričeli streljati na strelšču. Vsak dober zadetek zboljšuje rezultat, zato so bili vsi tekmovalci še bolj nervozni in drhteči. Tekmovanje se je tako nadaljevalo, skupina za skupino je

je ob zvokih vesele godbe še nadaljevala.

Novemu odboru ter vsem članom strelske družine želimo v prihodnjem letu še mnogo uspehov, vse strelce, kakor tudi ljubitelje strelskega športa pa pozivamo na delo v strelski družini ter naj nam bo vsem vodilo v bodočem delu izrek tovariša Tita: »Strelstvo je plemenit šport, zato ga krepite in negujte!«

startala in prihajala na cilj. Obveščevalci in poročevalci so potem UKV odajnikov sporočali potek tekmovanja in zadetke s strelšča, spiker pa je sproti objavljaj rezultate, ki so jih tekmovalci in voditelji vneto preverjali.

Toda tudi tokrat našim tekmovalcem ni uspelo osvojiti prvo mesto, ki so ga dve uri tekmovanja trdno držali. Kot ian si ga je tudi letos osvojila ekipa Ljudske milice iz Ljubljane. Nasa I. ekipa v sestavi Janez Perko, Lado Brejce in Mihael Stucin pa si je priborila II. mesto, II. ekipa v sestavi Jože Jurjevčič, Andrej Hladnik in Niko Krapež pa III. mesto, do čim so se ostale ekipe plasirale na mesta med 30. in 40. ekipo. Obsodili bi tudi vse tiste športne novinarje, ki v časopisu in radiu objavljajo netočne in nepopolne rezultate, saj so tekmovalci prav tako vredni priznanja, čeprav se ne nahajajo v Ljubljani, in je zato njihova dolžnost, da javnost o vseh tekmovanjih in rezultatih pravilno obveste.

Da pa je uspeh naših strelcev tudi pomemben ter priznanja vreden, potrjuje slavnost, ki se je vršila na Dan JLA dne 22. decembra, na tržiškem strelšču. Strelci in strelke, med katerimi so bili tudi predsednik LOMO tov. Lovro Cerar, sekretar MK ZKS tov. Vlado Perač, sekretar MO SZDL tov. Stane Ježek in sekretar MO Združenja rezervnih oficirjev, so se zbrali, da sprejmejo vojaško in strelsko delegacijo iz Ljubljane, ki je prinesla naši strelski tekmovalni ekipi na Perovem tekmovanju pokal, ki ga poklanja garnizon JLA v Ljubljani v trajno last. V nabito polni klubski sobi je polkovnik D. Pešič v imenu komandanta korpusa generalnega polkovnika R. Jovanoviča izročil pokal našim tekmovalcem. V kratkem nagovoru se je zahvalil za sodelovanje na tekmovanju, predvsem pa v imenu komandanta korpusa poinalil uspehe naših tekmovalcev ter jim v bodoče zaželel še novih večjih uspehov. Tudi tov. Viktor Polak, sekretar mest. strelskega odbora v Ljubljani, je čestital ekipi in družini k uspehom ter zaželel še večjega in stalnega sodelovanja z ljublj. strelci.

Po končani slavnosti si je delegacija ogledala tržiško strelšče ter se kar najbolj pohvalno izrazila o njegovi ureditvi. Po daljšem tovariškem razgovoru z našimi strelci in vpisu v knjigo vtisov se je delegacija vrnila v Ljubljano.

Tržič spet v znamenju smučarstva

Naši smučarji priskrbijo vsako leto Trzinu večjo smučarsko prireditev, v letošnji smučarski sezoni pa jim je Gorenjska smučarska podzveza poverila organizacijo zleta vseh gorenjskih smučarjev - alpincev. To bo nedvomno največja smučarska prireditev po vojni v Trzinu, saj pričakujejo udeležbo preko 300 tekmovalcev. Vse tekme se bodo odvijale na novo urejeni progi izpod Kukovnice. Program je načrtan takole:

7. jan. 1955: Svečana otvoritev tekmovanja na prostoru pred novimi stanovanjskimi poslopji, takoj nato pa se pričnejo tekme mladincev in mladink v slalomu in veleslalomu.

8. januarja 1955: Tekmovanje članov in članic v veleslalomu.

9. januarja 1955: Tekmovanje članov in članic v slalomu.

V okvir tega zleta spadajo tudi tekme za šolsko mladino, ki jih bodo smučarji priredili že 2. januarja 1955. Na teh tekmah bodo nastopili vsi pionirji in pionirke, ki imajo smuče, kakor bo to tudi v ostalih krajih Gorenjske. Za nesmučarje bodo organizirane sankaske tekme.

Organizacijski odbor za izvedbo tega tekmovanja je že pridno na delu in čaka samo na sneg, da bi lahko pričel s tehničnimi pripravami. Ker ima celotna prireditev tudi velik turistično propagandni pomen, priporočamo vsem podjetjem in posameznikom, da prireditelje po svojih močeh podpro.

ZAHVALA

Ob Bratki izgubi naše ljube mame in stare mame

FRANČIŠKE LORENČIČ

se iskreno zahvaljujemo g. dr. Antonu Martinčiču za vso njegovo skrb in požrtvovalnost, g. župniku Metodu Kranjcu, gospe Marenčičevi, Franči Hladnikovi, Mariji Grandovčevi, pevcem, darovalcem cvetja in vsem prijateljem in znancem, ki so jo spremili na njeni zadnji poti.

Zaluzoče hčere, sinovi in vnuki ter ostalo sorodstvo.

ZAHVALA

Za obilno udeležbo pri pogrebu, darovanje vencev in sočustvovanje ob tragični smrti našega ljubega sina in brata

JANŽKOVIČA JOŽETA

od Sv. Tomaža pri Ljutomeru se vsem prijateljem in znancem najtopleje zahvaljujemo.

Se prav posebno zahvalo pa smo dolžni izreči Gradbenemu podjetju v Trzinu, pri katerem je bil pokojni zaposlen, in njegovi sindikalni podružnici.

Zaluzoča mati, bratje in sestre.

PREKLIC

Podpisani Janez Bodlaj, delavec s Hudega št. 9 obžalujem, da sem žalil Ivana Zupana s Hudega 10, in se mu zahvaljujem, da je odstopil od tožbe.

Janez Bodlaj

GRADBENO PODJETJE

v TRŽIČU

želi vsem delovnim kolektivom
srečno in uspehov polno
novo leto

ZVEZA SINDIKATOV JUGOSLAVIJE

OKRAJNI SVET

v Kranju

želi vsem delovnim kolektivom
na področju tržiške občine
mного uspehov v novem letu

TOVARNA LEPENKE

na Slapu pri Tržiču

želi vsem delovnim kolektivom
uspehov polno novo leto

Mного uspehov v novem letu

želi vsem delovnim kolektivom

Lesno industrijsko podjetje

Jelavica

na Trati pri Škofji Loki

Delovni kolektiv

*Tržiške tovarne
kos in srpov*

v TRŽIČU

želi vsem delovnim kolektivom
mного uspehov v novem letu

Delovni kolektiv

TOVARNE

USNJA

RUNO

v TRŽIČU

Vsem svojim odjemalcem
želi srečno novo leto

Trgovsko podjetje

RUNO

s svojimi poslovalnicami
v Tržiču
v Križah
v Mokronogu

želi vsem

delovnim kolektivom

srečno in

uspehov polno

novo leto

Uspehov polno novo leto!

Kleparstvo in vodovodno inštalaterstvo

Tržič

Delovni kolektiv tovarne

Peko

*in prodajno osebje njenih
87 ind. prodajaln želi svojim
cenjenim odjemalcem, poslovnim
prijateljem ter vsem delovnim
ljudem veliko poslovnih uspehov*

v novem letu 1955

Vsem delovnim kolektivom

želi mnogo uspehov

v novem letu

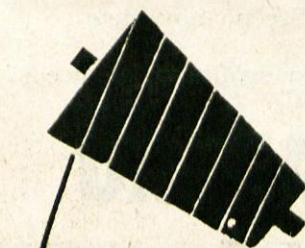
delovni kolektiv

BOMBAŽNE

PREDILNICE

IN TKALNICE

TRŽIČ

Srečno in uspešno novo leto
želi Časopisno,
založniško in tiskarsko podjetje

„Gorenjski tisk“
KRANJ

Srečno novo leto želi vsem svojim strankam

RADIOMEHANIKA - Tržič

Brodar Greta, izdelovalnica copat
BISTRICA PRI TRŽIČU

Srečno novo leto!

Anton Jelenc

delavnica za baby in cosy copate
TRŽIČ, Trg svobode 19

Srečno novo leto

želi vsem prebivalcem tržiške občine

LEKARNA

v TRŽIČU

Srečno novo leto!

Reševalna postaja

TRŽIČ

Srečno novo leto!

PEKARIJA

TRŽIČ

TRGOVSKO PODJETJE

PRESKRBA

v Tržiču

želi vsem svojim odjemalcem

srečno novo leto!

Srečno novo leto želi
vsem svojim odjemalcem

POLJOPRIVREDNA ZADRUGA
KATUN-ISTRA

Toči originalna istrska vina
čez ulico na drobno in de-
belo od 9 do 12 in od 14
do 18

v TRŽIČU, Blejska cesta

Srečno novo leto

želi vsem svojim odjemalcem

KMETIJSKA
ZADRUGA

Sv. Katarina

Srečno novo leto

želi vsem svojim odjemalcem

MESARSKO
PODJETJE

v TRŽIČU

TRGOVSKO PODJETJE

PREHRANA

v Tržiču

želi vsem svojim odjemalcem

srečno novo leto

Vsem občanom tržiške občine želijo čim več uspehov v letu 1955
v njihovem prizadevanju za boljše in lepše življenje

LO mestne občine Tržič Občinski odbor ZB NOV
Občinski odbor SZDL Občinski odbor ZMS
Mestni komite ZKJ

Delovnim kolektivom, ustanovam in družbenim organizacijam
na področju tržiške občine želita pri njihovem delu za zgraditev
socializma mnogo uspehov v letu 1955

Okrajni ljudski odbor
K R A N J

Okrajni komite ZKJ
K R A N J

DELOVNI KOLEKTIV

Tovarne finega
pohištva

v TRŽICU

želi delovnemu ljudstvu Tržiča
in okolice mnogo uspehov v
novem letu

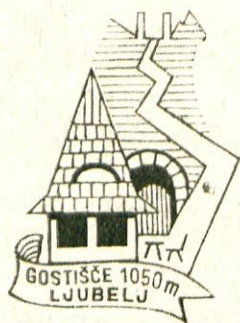
Industrija bombažnih izdelkov

IBI

K R A N J

želi vsemu delovnemu ljudstvu
Tržiča in okolice uspehov polno
novo leto

SAP LJUBLJANA
 želi vsem občanom trziške občine uspehov polno novo leto!

Vsem svojim obiskovalcem

želi srečno novo leto

Gostišče
Ljubelj

Vsem svojim gostom
 želita uspehov polno novo leto

Hotel »POŠTA«

in

Gostilna pri Damulneku

Srečno novo leto!

Gostilna pri Gašperinu

Srečno novo leto!

Gostilna pri Lojzku

Srečno novo leto!

Gostilna pri Žumru

Srečno novo leto!

Gostilna pri kolodvoru

VOZNI RED

Avtobusne proge: Tržič—Kranj—Ljubljana

Veljaven od 20. decembra 1954

OB DELAVNIKIH:

	2 voza								
Odhod iz Tržiča:	6.00	6.30	7.20	8.00	10.15	13.00	13.30	14.30	17.30
Odhod iz Kranja:	6.45	7.15	8.05	8.45	11.00	13.35	14.10	15.15	18.15
Prihod v Ljubljano:	7.25	7.55	8.45	9.25	11.40	14.25	14.50	15.55	18.55

	2 voza				2 voza		2 voza
Odhod iz Ljubljane:	6.00	8.30	11.00	11.45	13.30	17.00	18.30
Odhod iz Kranja:	6.45	9.15	11.45	12.25	14.15	17.45	19.15
Prihod v Tržič:	7.25	9.55	12.25	13.00	14.55	18.25	19.55

OB NEDELJAH IN DRŽAVNIH PRAZNIKIH:

Nedeljska povratna karia s 40% popustom!

Odhod iz Tržiča:	7.20	8.00	13.00	17.30
Odhod iz Kranja:	8.05	8.45	13.45	18.15
Prihod v Ljubljano:	8.45	9.25	14.25	18.55
Odhod iz Ljubljane:	6.00	11.00	13.30	18.30
Odhod iz Kranja:	6.45	14.45	14.15	19.15
Prihod v Tržič:	7.25	12.25	14.55	19.55